

СЕКЦІЯ «СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ РІЗНИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ»

УДК 796.012.1:373.2

Захарова О.М.¹, Сметанін С.В.², Євстафієва А.М.³

^{1,2} старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

³ дир. ЗДО №287 «Сонячний промінчик»

ФОРМУВАННЯ РУХОВИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Загальновідомим фактом є ствердження, що «діти – це майбутнє країни». Кожне підростаюче покоління робить свій внесок в розвиток та укріплення держави, але і держава повинна піклуватися про своїх маленьких громадян.

Отже, Наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2021 р був затверджений Базовий компонент дошкільної освіти, що є державним стандартом, в якому зазначена необхідність формування ключових компетентностей у дітей дошкільного віку. Також серед визначених цінностей дошкільної освіти в документі вказується на «зміцнення фізичного, психічного та соціального здоров'я дитини».

Одночасно у джерелах спеціальної літератури вказується, що мета фізичного виховання дітей дошкільного віку полягає у вихованні здорової, активної, життєрадісної, гармонійно фізично та творчо розвиненої дитини, що добре володіє своїм тілом. Також, на думку багатьох фахівців, зазначена мета включає виховання здатності вміло використовувати власний руховий досвід у різних життєвих ситуаціях.

Таким чином, у роботі дошкільної установи з фізичної культури пріоритетним напрямом є формування раціональних, економних, усвідомлених рухів, накопичення рухового досвіду та перенесення його у повсякденну, зокрема ігрову діяльність.

Основним специфічним засобом фізичного виховання дітей дошкільного віку є фізичні вправи, тобто ті види рухових процесів, які спрямовані на реалізацію завдань фізичного виховання. Однак, необхідно наголосити, що фізичні вправи не повинні ототожнюватися з трудовими чи побутовими діями і тим більше не можуть підмінюватися ними.

Наукові праці вітчизняних та зарубіжних фахівців у галузі фізіології, психології та педагогіки підтверджують, що навчання рухам здійснюється відповідно до закономірностей формування рухових умінь та навичок. Вони умовно представляють собою перехід від знань і уявлень про дії до вміння їх виконувати, а надалі, у результаті багаторазових повторень – до рухової навички.

Джерела наукової літератури свідчать, що нервова система коригує рухи на підставі сигналів, що надходять від рецепторів рухового апарату, а також від інших органів чуття: зору, слуху, вестибулярного апарату, рецепторів шкіри та частково від внутрішніх органів.

Дуже істотним є те, що навчання дитини руховим вмінням пов'язані з активним залученням свідомості. В результаті багаторазового повторення та закріплення конкретного руху рухове вміння перетворюється на рухову навичку. Вироблені навички дають змогу економніше витрачати фізичні та психічні сили, швидко та точно виконувати дії, що входять до складної рухової діяльності. Вони звільняють свідомість від безперервної уваги до способу виконання дій і дозволяють зосередити її на нових завданнях, що виникають.

Правильно поставлена вправа має повторювати раз за разом не той чи інший засіб розв'язання конкретної рухової задачі, а процес розв'язання цього завдання з поступовим уточненням та вдосконаленням засобу.

У зв'язку з цим методика поетапного навчання рухам має бути спрямована не лише на формування рухових умінь та навичок, виховання психофізичних якостей, а й на розвиток творчості дітей дошкільного віку.

Отже, тільки комплексний підхід до організації роботи з фізичної культури у дошкільній освітній установі може вирішити завдання фізичного виховання дітей, зберегти та зміцнити здоров'я, сформувати гармонійну та творчу особистість, підготувати до навчання у школі та до подальшого життя.